

Maradonny, de ondergang van een mooi-weer-voetballer

Drie weken geleden werd ex-profvoetballer Donny Huysen veroordeeld tot vijf jaar cel wegens de handel in drugs. De Amsterdammer voetbalde voor Ajax, Haarlem en AZ en stond bekend om zijn scorend vermogen. En om zijn vriendschap met Cor van Hout en Willem Holleeder. Hoe heeft het zover kunnen komen?

Eén doel heeft Donny Huysen in zijn korte voetballevens in elk geval bereikt: spelers van Feyenoord waren een keer goed ziek van hem. Het gebeurde op een zondagmiddag, 6 maart 1994. Donny, Amsterdammer in hart en nieren, kwam in de tweede helft in het veld. Al na drie minuten schoot de van Ajax gehuurde spits zijn allereerste bal, in zijn allereerste wedstrijd voor Go Ahead Eagles in het net. 1-0. Dat Regi Blinker elf minuten later gelijkmaakte voor Feyenoord mocht de pret niet drukken, Donny had zijn naam als doelpuntenmachine gemaakt.

Die reputatie maakte hij waar bij Haarlem, waar Donny het volgende seizoen door Ajax werd gestald. In 32 wedstrijden in de eerste divisie scoorde de lange spits maar liefst 22 keer – het hoogtepunt in zijn carrière. Het leverde hem onder supporters de bijnaam Maradonny op. Een geuzentitel die inmiddels een wat wrange bijmaak heeft gekregen: net als de volgens velen beste voetballer aller tijden is Donny Huysen afgegleden naar het criminele milieu en betrokken bij een cocaïneschandaal. Niet als gebruiker, zoals de echte Maradona, maar als handelaar.

Op 31 mei 2006 werd de 32-jarige Donny Huysen door de Rotterdamse rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar. De rechters achtten bewezen dat de voormalige profvoetballer, die alom wordt beschreven als ‘leuke goedlachse Amsterdamse volksjongen’, vijftig kilogram cocaïne heeft verhandeld. De partij wordt op 26 januari van dit jaar in beslag genomen nabij Felixstowe, een havenstadje in het zuidoosten van Engeland waar de grootste containeroverslagplaats van Groot Brittanie is gevestigd. Het strafrechtelijk onderzoek, dat wordt geleid door de bekende officier van Justitie Fred Teeven, is krap een maand eerder gestart met een rechtshulpverzoek door de Engelse autoriteiten. Op grond daarvan mag Donny's telefoon worden getapt en wordt er een observatieteam op zijn nek gezet. Op 17 januari, om 13.26 uur, luistert de recherche een mobiel telefoongesprek af dat Donny voert met een handlanger in Engeland die voor dit doel een speciale telefoon heeft aangeschaft. In het gesprek dat in het Engels wordt gevoerd, wordt gesproken over '50 stukjes' (bits). Donny kondigt aan dat hij een weekje weg is, maar dat ene M.R., blijkbaar zijn partner in crime, nog voor nader overleg zal bellen. De politie, die

Donny letterlijk op de voet volgt, ziet dat deze R. op het moment van telefoneren in zijn nabijheid verkeert.

Op 21 januari belt R. volgens afspraak de Engelse zakenpartner terug. Het gesprek gaat over een verhoging tot een 'prijs van 29750' (of het om Engelse ponden of euro's gaat wordt uit het vonnis niet duidelijk) en past volgens justitie 'in een onderhandelingsproces met betrekking tot de levering van een grote partij cocaïne.' Het gesprek wordt gevoerd met de gsm van Donny, die zich op dat moment zelf in zonnig Zuid-Amerika bevindt. Uit de stempels in zijn paspoort blijkt dat Donny op 19 januari in Brazilië is binnengekomen en het land op 25 januari alweer heeft verlaten. Het Openbaar Ministerie vermoedt dat het hier niet om een strandvakantie is gegaan.

Nadat de partij coke in Engeland is onderschept, wordt Donny gearresteerd. Medeverdachte R. is nog steeds voortvluchtig en staat gesignaleerd bij de opsporingsinstanties. Tijdens het proces dat in Rotterdam wordt gevoerd, zal Donny er geheel het zwijgen toe doen. Dit leidt mede tot de nogal pittige straf van vijf jaar – Donny heeft niet eerder een soortgelijk strafbaar feit begaan. In afwachting van het hoger beroep verblijft Donny in het huis van bewaring Het Schouw in Amsterdam. En daarmee is een voorlopig einde gekomen aan de vrije val van wat eens een groot voetbaltalent is geweest.

Donald C. Huysen wordt geboren op 25 oktober 1973 in Amsterdam. Hij komt uit een nette arbeidersfamilie. Zijn vader Gerrit Willem ('Gerrie'), een echte Jordanees, heeft een bedrijf voor de verkoop en plaatsing van huishoudelijke apparaten, keukenuitrustingen en ventilatoren annex een groothandel in horecameubilair in Amsterdam-West. Donny heeft zijn voetbaltalent niet van een vreemde. Gerrie Huysen is in de jaren zestig, zeventig een uitstekende voetballer, die onder meer bij AVV Spartaan in het eerste speelt. Later zal Gerrie Huysen, net als zoon Donny, voor DWS uitkomen, waar hij ook als trainer werkt. DWS (Door Wilskracht Sterk) is een legendarische amateurclub uit de Spaarndammerbuurt, die in 1964 landskampioen wordt en op dat moment zijn wedstrijden afwikkelt in het Olympisch Stadion. De Amsterdamse voetbalclub die volgend jaar honderd jaar bestaat, brengt grootheden als Rinus Israel, Jan Jongbloed, Rob Rensenbrink, Ruud Gullit en Frank Rijkaard voort.

“De vader van Donny was een fantastische voetballer, en ook een hele goede bokser”, vertelt jeugdcoördinator Bart Guntlisbergen, die al vijfenveertig jaar actief is bij DWS. “Ik heb wel boksevenementen meegemaakt, dat zijn tegenstanders paniekerig riepen: ‘Moet ik tegen Gerrie Huysen? Dan ga ik nu douchen!’”

Waar vader Gerrie een gedreven middenvelder is met een groot loopvermogen, is zoon Donny een veelscorende, lepe spits. Een talentje. Dat zeker. Tweemaal wordt Donny topscorer van het Amsterdamse straatvoetbaltoernooi, in 1984 en 1986. De laatste keer met een recordaantal van 36 doelpunten. Fluitend doorloopt hij de eerste elftallen van DWS. Het gaat hem allemaal gemakkelijk

af. Misschien wel te gemakkelijk. Guntlisbergen: “Dan zag je hem een hele wedstrijd niet. Liep-ie ongeïnteresseerd te grasduinen over het veld. Dan riep ik wel eens vanaf de zijlijn: ‘He, Donny! Het eerste kievitsei is al gevonden, hoor!’ Ach, als hij ook maar iets van het karakter, het doorzettingsvermogen van zijn vader had gehad, dan had hij een hele grote kunnen worden. Maar ja, dat had hij niet.”

Op zijn achttiende staat Donny zoals verwacht in het eerste. En hij doet wat hij het beste kan: scoren. Pim Bosma, trainer van de A1: “Hij scoorde makkelijk, ja. Maar hij speelde in een goed elftal, dat scheelde ook. We hadden een topseizoen, werden vierde in de hoofdklasse en Donny scoorde 20 keer. In wezen was het een rustige jongen. Wel fanatiek, maar dat straalde er niet zo van af bij hem. Je kunt hem wel vergelijken met Huntelaar, hij stond altijd op de goede plek, dat was zijn kracht. In die jaren was hij het grootste talent van DWS.”

Donny is een zondagskind. Een leuke gozer met een guitige kop, altijd in voor een geintje. Een bijgoochem, zoals ze in Amsterdam zeggen. Kantinejuffrouw Ingrid Jansen van DWS wil nog steeds geen kwaad woord over hem horen. “Een hele lieve jongen. Mijn oudste zoon was een paar jaar jonger en helemaal idolaat van Donny.”

Maar ergens gaat het dan al de verkeerde kant op. Guntlisbergen: “Donny kreeg verkeerde vriendjes, zonde, want in de kern is het een gouden jongen. Hij was een meeloper. Dat wheelen en dealen zat er ook al vroeg bij hem in. Gestolen brommertjes, van dat spul..”

Bosma: “Ik vond het een sympathieke jongen, we hebben nooit problemen gehad. Ik weet dat hij zijn school niet heeft gemaakt, maar dat het zo zou aflopen... Nee, dat had ik niet verwacht. Ik had al eerder gehoord dat hij op het verkeerde pad terecht was gekomen. Het is triest voor de familie.”

In 1993 wordt Donny gescout door Ajax. DWS krijgt een standaardvergoeding tussen de achtduizend en tienduizend gulden en het talent wordt ingelijfd door de Amsterdamse topclub. “We zagen het echt in hem zitten. Hij was niet supersnel, maar had een neusje voor de goal”, vertelt toenmalig financieel directeur Maarten Oldenhof. “Een leuke Amsterdamse lefgozer. Waarom hij het niet heeft gered? Tja, je moet ook een beetje geluk hebben.”

Donny stroomt in het tweede van Ajax binnen. Hij komt in een uitstekende lichte voetballers terecht. Patrick Kluivert, Clarence Seedorf, Martijn Reuser en Michael Offenberg – over wie dadelijk meer.

Maar het is ook een extreem moeilijke groep. In een interview met de Telegraaf in 2003 blikte Co Adriaanse op deze periode terug: “Het was een enorm lastige lichte. Vaak dacht ik: kan ik het nog wel? Zie ik het nog wel? Is dit nou echt wel Ajax? Er liepen jongens rond die totaal onhandelbaar waren. Arno Schaap (die twee jaar geleden aan een hersenbloeding overleed, red.), Martijn Reuser, Patrick Kluivert. En Mike Offenberg, de beste speler die ik ooit gehad heb bij Ajax.”

Ignacio Tuhuteru speelde met Donny in het tweede van Ajax: “Een echte spits, een sterke gozer,” herinnert hij zich. “We zaten dicht tegen Ajax 1 aan. In 1994 zijn we aan het einde van het seizoen naar Mexico geweest. Speelden we in een stadion met 120.000 mensen en iedereen kreeg minuten. Dat was een leuk uitje. Waarom hij het niet heeft gehaald? Talent alleen is natuurlijk niet genoeg. Aan zijn capaciteiten lag het in ieder geval niet, maar ik weet niet of hij wel alles op het voetbal gooide.”

Martijn Reuser: “Ik mocht hem graag. Donny is een typische Amsterdammer, je kon met hem lachen. We hadden gemeenschappelijke vrienden, ik kwam hem nog wel eens tegen in het uitgaansleven in Amsterdam.”

Deels wegens een gebrekkige instelling, deels wegens de hevige concurrentie redt Donny het net niet bij Ajax. Hij wordt uitgeleend aan Go Ahead Eagles en in 1994 voor een appel en een ei verhuurd aan Haarlem. Daar maakt hij alsnog zijn faam als doelpuntenkanon waar. Toch is dat niet waar ze hem in Haarlem het meest om zullen herinneren. Na een van Telstar verloren wedstrijd, op een koude avond in november, wordt Donny in de Businessclub van Haarlem gezien met een illustre duo: Willem Holleeder en Cor van Hout. Die krijgen in dat seizoen vaker vrijkaarten van Donny en medespeler Mike Offenbergh, die ook van Ajax is gekomen. Vermoedelijk is het contact met de Heineken-ontvoerders via Offenbergh tot stand gekomen.

Op 30 januari van dit jaar verschijnen bij een stukje op de website van zakenblad Quote over Willem Holleeder twee reacties van ene Sam: ‘Is Mike Offenbergh ook opgepakt en Dino S.’ ‘Willem trekt de laatste tijd op met Mike Offenbergh en Dino S.’

Mike is familie van Robbie Offenbergh, een jeugdvriend van Van Hout en Holleeder en de schoonzoon van drugshandelaar Gijs van Dam senior. In 1984 verongelukt Robbie in het verkeer in België. De Heineken-ontvoerders bevinden zich op dat moment in Frankrijk, waar zij op de vlucht zijn voor de Nederlandse justitie. Het onder voetballers zeer populaire boek *De ontvoering van Alfred Heineken*, dat Peter R. de Vries in samenwerking met Cor van Hout schrijft, wordt opgedragen aan de nagedachtenis van Rob Offenbergh.

“Ze zijn in totaal drie keer geweest,” kan Frans Bastiaenen, destijds voorzitter van Haarlem, zich herinneren. Als de Heinekenontvoerders na de wedstrijd tegen Telstar een sexueel getinte grap met de vrouw van de voorzitter uithalen, gaat het echter mis. Vrouw Bastiaenen kan de grap niet waarderen en snauwt naar Holleeder. Die geeft vervolgens een vingerknip in de richting van een breedgeschouderde man, die de vrouw van de voorzitter slaat. “Daarna zijn ze nooit meer geweest,” vertelt Bastiaenen, die mede door dit incident besloot zich terug te trekken uit de voetbalerij.

In de Telegraaf, dat in 1996 gewag maakt van het incident, naar aanleiding van een mislukte aanslag op Cor van Hout, schrijft Donny een ingezonden brief waarin hij ontkent iets met de ontvoerders, die ook regelmatig op het ere terras van Ajax te vinden zijn, te maken te hebben. Hoe dit ook zij, op de aanhang van

Haarlem laat Donny “een onuitwisbare indruk achter, zowel op het voetbalveld als daarbuiten”, grapt Pieter-Anne Wever van de supportersvereniging. “In het supportershome stonden Van Hout en Holleeder te tafelfoetballen met supporters. Pas later hoorden we, enigszins tot onze schrik, wie het waren.”

Het akkefietje met de Haarlem-voorzitter lijkt de carrière van Donny niet in de weg te staan. Alle clubs zijn op zoek naar een veelscorende spits. Donny wordt door Ajax voor circa een half miljoen gulden verkocht aan het ambitieuze AZ, waar hij wordt geacht met de populaire John Mutsaers een koningskoppel te vormen. Maar in twee seizoenen komt hij slechts 16 keer aan spelen toe en vindt hij slechts drie keer het net. Coach Theo Vonk, die inmiddels amateurclub De Tubanters onder zijn hoede heeft: “In de kleine ruimte was Donny echt goed, maar buiten de zestienmeter kwam hij tekort. Hij leek het voetbal ook niet zo belangrijk te vinden, hij vond het leven te mooi, was een bonvivant.”

“Als persoon mocht ik hem graag. Je kon verschikkelijk met Donny lachen, hij had van die Amsterdamse humor.” Heeft Vonk een voorbeeld? “Hangjas - dat zei-ie altijd. Stonden we af te werken op goal, schoot Donny de bal in de kruising en dan riep hij tegen de keeper: ‘Hé hangjas, wel opletten, hè?’”

De grappen van Huysen mochten dan meesterlijk zijn, aldus Vonk, over diens mentaliteit was hij minder te spreken. “Donny had de neiging snel zwaar te worden. Dat geeft op zich niets, maar dan moet je de discipline kunnen opbrengen daaraan te werken. Dat kon hij niet. Met zo’n instelling red je het niet in het betaalde voetbal. Ik heb hem ook wel eens gezegd: Donny, je vergooit je talent.”

Twee keer wordt Donny teruggezet naar het tweede elftal. Eén keer met medespeler Sieme Zijm, omdat ze zich na de zomer te dik bij de club meldden. “Donny was een praatjesmaker, altijd aanwezig, maar op een leuke manier”, vertelt Zijm. “Een echt bluffertje. Ik herinner me dat hij me tips gaf, want ik was nog jong toen ik bij AZ kwam. Voor jezelf opkomen, dat vond hij belangrijk. Donny koos zijn eigen pad. Als hij niet speelde? Nou, dan speelde hij toch niet. Wat kan mij dat schelen, zei hij dan. Een beetje dat Amsterdamse, weet je wel.” José Fortes Rodriguez, speelde ook met hem bij AZ: “Donny was een mannetje. Een levensgenieter. Maar hij had niet de mentaliteit, was geen doorzetter. Als het heel hard regende, raakte hij geen knikker, die mafketel. Maar bij mooi weer speelde hij goed. Naar mijn weten gokte hij illegaal op voetbalwedstrijden. Bij AZ was hij daar al mee bezig. Maar dat hij nu in de cocaïne zit, nee, dat had ik niet verwacht, dat vind ik toch wel behoorlijk heftig.”

Op het supportersforum van AZ is de veroordeling van Donny Huysen *talk of the town*. Kees Vooijs, vaste columnist op het forum, schrijft: ‘Valt me nog mee dat hij zo lang op vrij voeten heeft gelopen. In zijn AZ-tijd (tien jaar geleden alweer, waar blijft de tijd) hing er al een geur van penose om hem heen. Kan me een keer herinneren dat hij in het supportershome, tijdens het eindfeest geloof ik,

met een enorme stapel bankbiljetten stond te zwaaien. En dat waren wel biljetten van Fl. 50,-.’

Gevraagd om een nadere toelichting, zegt Vooijs: “Zoals ik zei, het is ruim 10 jaar geleden en zoals het er staat, staat het er, daar is verder weinig aan toe te voegen, behalve dan dat hij na afloop van dat feest in De Hout met een flink aantal bier in zijn kraag met een 3-tal medespelers (geen idee meer wie) wegscheurde in zijn snelle VW Golf. Ik was er zelf bij. En hij werd inderdaad door een enkeling Maradonny genoemd, maar dat was toen nog vanwege zijn vermoede voetbaltalent. Maradona stond in 1996 immers nog niet te boek als coke-verslaafde. Wel grappig dat later die bijnaam zo'n dubbele betekenis krijgt.”

“Tja en die geur van penose... Dure kleding, (veel) gouden sieraden, snelle auto, veelvuldig in het nachtleven gesignaleerd worden, het zwaaien met het eerder genoemde geld, het was het totale plaatje. Type woonwagenkamp, zeg maar. Maar als je mij vraagt of ik hem daadwerkelijk direct met criminele activiteiten bezig heb zien houden: nee, dat heb ik niet. Maar dat heb je met bepaalde personen. Dan weet je gewoon, dat het niet in de haak is bij zo iemand.”

Bij AZ krijgt Donny nog maar zelden een basisplaats. Huysen wordt gestald bij het laag aangeschreven MVV in de eerste divisie, waar hij ook geen potten weet te breken. In 1997, vlak voor de winterstop, meldt FC Utrecht zich om Huysen te lenen. Maar de voorzitter van AZ, Dirk Scheringa, weigert de spits te laten vertrekken naar een directe concurrent. Tot bitterheid van Donny wordt hij in dat jaar verbannen naar de B-selectie. Hij lijkt zijn falen vooral buiten hemzelf te zoeken. In 1997 zegt hij in het Parool: “Als ik er al ben, in de avonduren, is er niemand van de leiding. Er spelen zich hier belachelijke zaken af. Het seizoen is bijna ten einde. Daarna ben ik vertrokken. Ik vind heus een nieuwe club.”

“Het is te gek voor woorden. Wat ik hier heb meegemaakt, dat heb ik nergens anders gezien. Het zijn allemaal vriendjes van elkaar. Niemand durft de waarheid te vertellen. Alles wordt met de mantel der liefde bedekt. Ik voel mij nog niet geroepen te vertellen wat werkelijk scheef zit bij AZ, al laat het zich raden. Dat moeten degenen doen die er dagelijks zijn. Ik heb hier niets meer te zoeken.”

Maar de topclub waar Donny, misschien tegen beter weten in, op hoopt, zal er niet meer komen. Langzaam verdwijnt de goaltjesdief uit beeld. De afgelopen jaren is hij nog wel gezien bij de Amsterdamse amateurclub AFC, waar zijn zoontje voetbalt. Vader Gerrie traint daar de jeugd. “Af en toe zie ik hem wel eens op de club, in een veel te grote BMW”, zegt oud-Ajaxdirecteur Maarten Oldenhof die bij AFC een jeugdteam begeleidt. “Grote auto, weinig opleiding, dan weet je het meestal wel. Hoewel iemand natuurlijk ook in de textiel fortuin kan hebben gemaakt, bij wijze van spreken.”

Bij zijn oude cluppie DWS is Donny al lange tijd niet meer gezien. Adri de Lange, elftalleider van DWS A1: “Ineens stopte hij met voetballen, hij had er geen zin meer in, geloof ik. Teleurgesteld in de profwereld, andere vrienden, je

weet hoe dat gaat. Vroeger was het een prima jongen. Ik wilde het eerst niet geloven, maar er waren al langer geruchten dat er iets mis was. Donny had altijd veel geld op zak. Hij verdiende het makkelijk. Voor zijn familie - een heel heel keurig, voetbalminded gezin - is het een tragedie, daar zal menig traantje zijn gevloeid.”

Hoe Donny Huysen precies in de criminaliteit verzeild is geraakt, hoe diep hij in het milieu zit, en of zijn contacten met Willem Holleeder daarin een rol hebben gespeeld, is niet bekend. De voetballer wil niet meewerken aan dit verhaal, zo laat zijn advocaat ons weten. Saillant is wel dat de partner van Donny een dochter van vastgoedhandelaar John Wijsmuller is. Saillant, omdat Wijsmuller in de huidige strafzaak tegen Willem Holleeder een grote rol speelt. Volgens de befaamde Endstra-tapes zou Wijsmuller door Holleeder voor miljoenen zijn afgeperst. Iets dat de projectontwikkelaar altijd heeft ontkend. Dat de officieuze schoonzoon van Wijsmuller op zijn minst een goede bekende van de vroegere Heineken-ontvoerder is geweest, is in dat licht bezien vrij opmerkelijk. Aan de andere kant: in de wondere wereld van de Amsterdamse penose komen wel vaker curieuze dwarsverbanden voor.

Het landelijk parket in Rotterdam ontkent dat de zaak tegen Donny een spinoff is van het mega-onderzoek naar Holleeder. Dat uitgerekend crimefighter Fred Teeven met het vrij marginale cocainezaakje is belast, zou puur toeval zijn. Maar ingewijden zetten daar hun vraagtekens bij. Bijna twee jaar lang is de omgeving van Wijsmuller door het OM getapt. Ook de twee dochters van het vermeende afpersingslachtoffer zijn door justitie afgeluisterd. Dat het onderzoek naar Huysen hier geheel los van staat en zou zijn gestart met een rechtshulpverzoek in Engeland wordt als niet erg geloofwaardig beschouwd.

Justitie benadrukt verder dat de partner van Donny, Mascha Wijsmuller, nooit verdachte in de cocainezaak is geweest. In de woning van het stel werd 50.000 euro gevonden. Het bedrag is inmiddels aan haar teruggegeven.

Als wij haar telefonisch benaderen, reageert Mascha Wijsmuller verontwaardigd dat wij belangstelling tonen in deze zaak. “Waarom is Donny ineens zo belangrijk voor jullie? Hij is onschuldig.” Op de vraag hoe zij dit zo zeker weet, kan zij kort zijn. “Ik kèn Donny toch.”

Gert-Jaap Hoekman & Stan de Jong